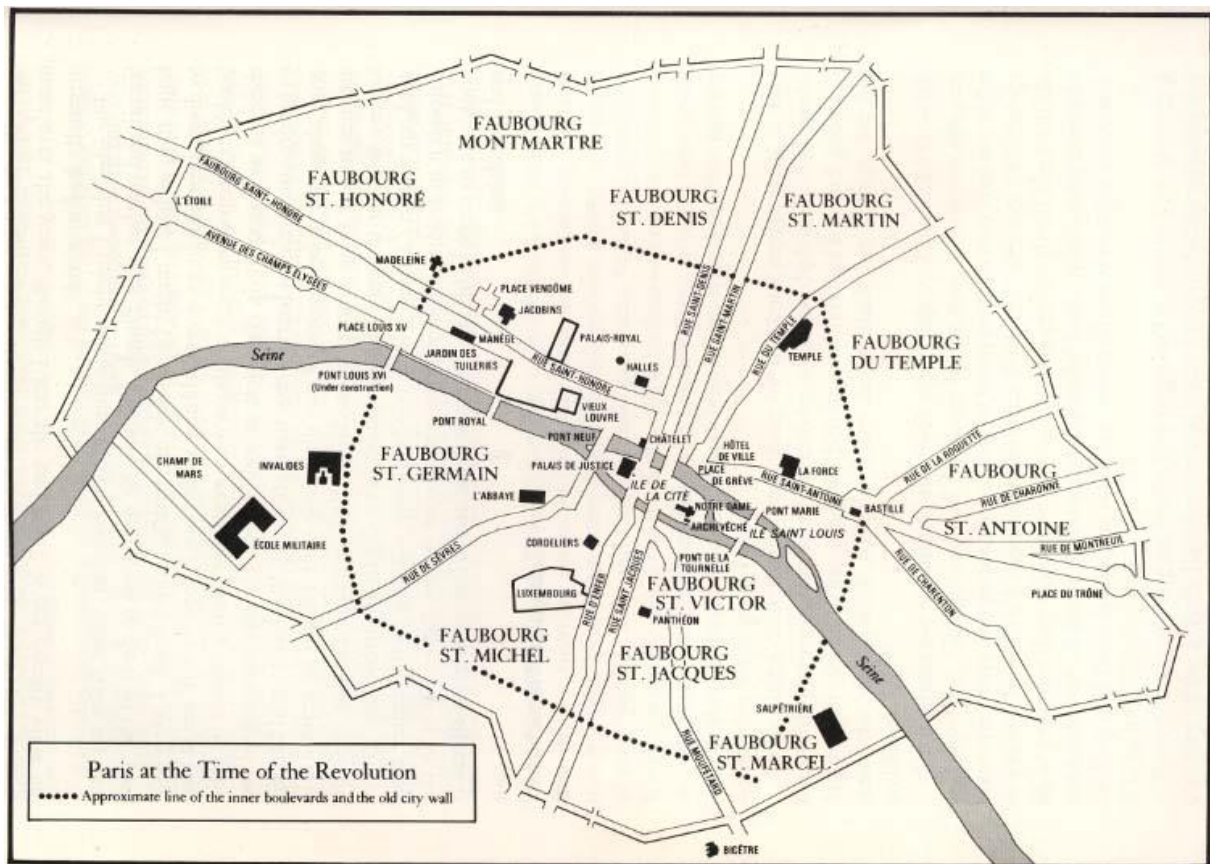

Fraternité dans le Sang

Handouts

PROLOG (bilder)

Paris, vid revolutionen.

Kungaparets flykt

SCEN 1

Phillippe Girard Lourdes

Det är förfärligt att hans majestät blev gripen när han försökte lämna Paris, satt i fängelse. Nu är det bara en tidsfråga innan det är kört – om de kan gripa kung Ludvig kan de gripa vem som helst av er. Du vill få alla att gå med på att följa med på din båt "Vita Örnen" till Amerika och låta dig sköta alla förberedelser. Du kan tänka dig att säga vad sjutton som helst, bara de alla följer med dig till Carolina. Du är lite orolig, för din klanledare Cartierre vill prata med dig inatt och han lät inte glad. Men det är inget de andra ska veta något om – det är bara att berätta för dem om dina stora plantager där de kan bo, nästan obegränsat med mark att röra sig på. Du kan locka dem med en enkel och säker väg ut ur Paris, med din personal som skyddar dem på hela resan. Resan blir säker, den blir enkel – och den innebär att ni slipper hamna i någon europeisk hamn, där det ibland finns franska medborgargardister som sätter dit flyktingar.

Det kommer ta en dag och en natt att ordna med alla dina affärer, så dagen därpå kan ni resa. Ni måste gå ombord imorgon natt så att båten kan åka på dagen, eftersom man inte seglar. Du vill gärna försöka få veta lite mer om varför Pierre, Brujah, ska med – men du kanske inte kan fråga direkt. Det gäller att du sätter dig i respekt lite, annars kommer det bli problem senare. Han är trots allt bara en Brujah, inte en av de ädla klanerna precis.

Leon Saxonne

Nu ska du hit igen och förödmjukas, som en knähund. Och den där äckliga franska glädjeflickan är här och kvittrar som en sparv. Om man bara kunde bryta nacken på henne. Du är irriterad och trött, du har precis grälat med din dumma slampa till ghou, och hon är därute och kvider just nu över att hon inte fick läsa mer om anatomin i människokroppen. Ska hon aldrig släppa det där. Du har inget mål med scenen, mer än att inte låta Österrikes ära släpas i smutsen. Du kommer så småningom gå med på Phillippes förslag, du har inget val med tanke på att han räddat ditt liv igen. Däremot tänker du inte se detta som ännu en "räddning" – du är skyldig honom så det räcker. Du följer honom av fri vilja den här gången.

Yvette Bourbon-Montseglienne

Usch, måste den där äckliga, luktande Österrikaren med? Kan han inte åka hem till sitt land? Du kan inte tänka och då kan du inte smöra för Phillippe som du vill. Du vill veta vad han egentligen tänkt ge dig för position när ni kommer fram till Kolonierna, men du tänker inte pressa det för långt om han inte vill säga nåt nu – det är lite för mycket folk, kanske bättre ta den diskussionen igen. Men du är nyfiken på varför äckel-tremeren från u-landet Österrike ska med, och varför är han här. Din gamle älskare. Varför blir du så kaotisk i huvudet när han är här? Vad du än gör Yvette, möt inte hans blick, han ska INTE få se dig svag. Var kall mot honom, så kall du bara kan. Låt honom få känna att du hatar honom.

Pierre Rabelais

Jaja, så var det dags. Nu ska de raljera och befästa sina positioner. Låt dem hållas. Du tänker lyssna, sen kommer du i alla fall att följa med. Om de håller på helt tokigt med sitt snack så får du säga till men ditt mål är att resa så snart som möjligt och så säkert som möjligt med båten. Kanske bäst att påminna dem om att ta med ordentligt med människor att äta av, eller en stor befolkning med råttor. Och att ha lite beväpnad eskort, ifall piraterna kommer dagtid. I övrigt är ditt mål att mest lyssna, berätta så lite som möjligt om dig själv och dina planer i den nya världen, men se till så att resan verkligen blir av.

SCEN 2

Kåpklädd gestalt 1

Du har agerat lite utanför dina befogenheter, men Råttfångaren kommer inte ha något emot det – tror du. Det är för folkets bästa och den här Ventrugen har aldrig gjort något gott. Det är revolution nu, och Nosferatu står på folkets sida.

Kåpklädd gestalt 2

Det är dags nu. Du trodde inte att han skulle följa med, men det gjorde han. Nu ska äntligen problemet ur världen – det har varit en svår kamp, men det är nödvändigt och du har planerat det väl. Nu ska han dö.

Kåpklädd gestalt 3

Varför skulle du tvivla. Det här är en naturlig fiende för dig. Visst, det är farligt, men om man bara tar god tid på sig kommer allting lösas sig. Han tror du gör det för att hjälpa honom – om han bara förstod att detta är början till slutet...

Livréklädd gestalt

Varför... men, varför är vi i Mästare Cartierres boning? Borde vi inte – är det inte... du har så svårt att fokusera (du är dominerad och påverkad av presence)... du står för revolutionen och vill givetvis ge makt åt folket, ditt folk – men, men – mörda sin herre? Det kan inte, det... hur? Nej – du kan inte låta dem göra det, du måste varna din herre, du måste hindra dem!

SCEN 3

Sebastian

Ni ska lämna varorna vid båten, träffa kapten Clarieaux och därefter ordna med en del utrustning för att låta era mästare sova säkert på resan ut till havet, och sedan beställa folk som kan hjälpa er bära över era mästare när de kommer. Du vill försöka sköta de praktiska detaljerna så självklart som möjligt.

Marie

Varför fick du inte bli läkare? Att lämna Paris. Att du måste.... [hon pratar lite med sig själv och funderar högt över varför Frankrike inte älskar henne, när hon älskar Frankrike så.]

Frederique

Varorna är tunga. Att du ens går med på att bära dem. Låt Charles bära istället. Din mästare har bett dig påminna om att ni måste ordna mat så att de kan äta på resan. Du funderar på att ignorera det och låta Sebastian, som har ansvaret, få sig en omgång. Det är en plan, bara du kan få ställa ner lådan någon gång

Charles

Det är härligt väder idag. Synd att beblanda sig med de andra, men eftersom Frederique bär alla varor och du bara är med för att se till att de andra sköter sig – och ta reda på mer om deras respektive mästare om du kan, så tycker du att dagen är rätt trevlig som den är.

SCEN 4

Phillippe Girard Lourdes

Äntligen på väg. Du är fasansfullt orolig över det som hänt Cartierre och det har kommit frågor hela natten, folk som börjat prata i smyg om att det var du – du har ingenting med det här att göra – du vill till Vita Örnen, NU, och du är så glad att din ghoul Sebastián har ordnat allting så att ni kan åka direkt. Ni ska ombord snabbt och sedan åker båten så fort det blir så ljust att sjömännen kan se.

Leon Saxonne

Du börjar bli mer och mer misstänksam mot Phillippe – det pratas om att han har varit inblandad i mordet på Ventrueprimogenen under dagen – det vore osedvanligt korkat. I vilket fall är det bäst att vara riktigt försiktig.

Yvette Bourbon-Montseglienne

Har han verkligen kunnat göra det? Ryktet går att någon inom klanen mördat Ventrueprimogenen. Det är ju hemskt om det är så – skulle Phillippe? Kanske, han är ju på väg bort och verkar ovanligt nervös. Du måste ta reda på mer, utan att stöta dig med honom.

Pierre Rabelais

Om Phillippe har gjort det här är han dummare än jag trodde – det är ju helt ofattbart befängt att mörda sin egen ledare, men grollet dem emellan har legat latent ända sedan Celestes tid, innan du dödade henne för att hon var informant till Sabbat. Kanske dags att hålla ett extra öga och lyssna NOGA på Phillippes ord och se om hon planterat något i hans sinnen. Och du vill dessutom hålla ett extra öga på säkerheten tills ni är ombord, du har inte råd att låta er resa stoppas av någon.

SCEN 5a

Leon Saxonne (människa, inte vampyr)

Nu är ögonblicket här. Ni har växt ihop under flera månaders tid, och spenderat mer och mer tid tillsammans, kommit varandra närmre och närmre. Läst dikter, delat förtroenden, ja allt utom att fysiskt närma er. Hon vet vad du känner, det är helt klart, och du tror att hon känner likadant, men du vill ikväll säga det som aldrig blivit sagt – orden ”jag älskar dig och vill dela mitt liv med dig”. Och du vill höra att hon älskar dig tillbaks. Du har längtat så efter det här ögonblicket – och om allt går som det ska kommer du somna inatt med smaken av hennes läppar fortfarande som ett minne på dina egna. Du har älskat henne sedan du såg henne, du beundrar varje aspekt av henne, skönhet, intelligens, hennes timida blygsamhet och hennes stora hjärta, hennes godhet och hennes förståelse. Hon måste förstå att den kärlek du känner är den sanna kärleken – att det är skrivet i Ödet att ni två skall vara tillsammans. Och du vill bli kysst ikväll.

Maria av Hapsburg

Vad kan han vilja? Du är nyfiken på vad din kusin – nåja, syssling, avlägsna kusin – vill egentligen. Det är en av dina bästa vänner och ni har stort förtroende för varandra. Du är inte en person som så ofta pratar om känslor, men det har varit lätt att ha en så bra kompis som han har varit. Kanske kan du fråga honom om hur du ska göra med frieriet från baron Schneider – du är ju kär i honom, men han är egentligen inte av rätt börd. Du är en plikttrogen och hederlig flicka som har både hög moral och lätt att skratta. Du försöker alltid undvika konflikter och kan bli lite tystlåten och ha svårt att hitta ord om du pressas för hårt. Du är glad att du har din kära kammarjungfru Liesl med dig – hon förstår dig så väl och hjälper dig hitta orden. Men vad är det han vill, han ser nästan lite ledsen ut. Hoppas du kan trösta din gode vän, din kusin.

Vakten

Det är tur att du slipper leva med det där livet som adeln har. Bara se på deras patetiska kärlekshistorier! Du är där för att skydda hennes nåd Maria av Hapsburg om det blir obehagligt. Det lär det inte bli, dne här parveln till yngling kan du nog lyfta ut i rocken om det blir nödvändigt. Han är mest patetisk och är inte ens i hennes klass! Han är ju patetisk! Du tänker inte lägga dig i så mycket, om han inte börjar bli alltför agiterad.

Liesl, Kammarjungfrun

Åh, det är så uppenbart. Den förbryllande unge mannen är kär i hennes nåd. Så fel det kan bli, så oerhört fel. Du måste hjälpa hennes nåd om hon har svårt att finna ord. Hoppas att han förstår enkla vinkar, så slipper det bli opassande. Du får se till att vakten hjälper till om han blir alltför besvärlig.

SCEN 5b

Phillippe Girard Lourdes, nyligen genomgått "The Embrace"

Du mår SÅ dåligt just nu. Nånting händer i din kropp. Du ligger på ett kallt stengolv. Det enda du vet är att grevinnan, din bästa kontakt och politiska bundsförvant, Celeste, ville att du skulle komma hit. Någon försöker hjälpa dig, en vacker ung kvinna. Och du har bara så ont, som en kniv i magen och illamåendet håller på att konsumera dig. Du kan inte prata ordentligt eller för länge, då kräks du. Du mår riktigt illa och allt du vill är att smärtan och illamåendet ska försvinna och att hon ska berätta vad det är som händer. Du minns att hon hälsade på dig och sedan att du låg på golvet. Och vem är den andre mannen, han som ser ut som en simpel jägare. Du är så hungrig.... Nånting nära dig doftar så gott, hon är så vacker... så vacker...

Pieter Rausch/Pierre Rabelais

Jaja, Celeste får göra som han vill. Det är en patetisk liten figur hon har hittat, det var inte mycket till man. Men eftersom hon tydligen bara ska ha honom som offer i sitt politiska spel – låt henne. Det är inte din sak. Du har tänkt byta namn och jobba mer i Frankrike de närmsta hundra åren och hon är en bra kontakt. Du vill se hur hon hanterar den här situationen och försöka få veta om hon går att lita på för framtiden. Du har hört rykten om att hon stödjer sabbat, men de är väldigt lösa, så du ska inte försöka pressa henne, bara observera och ställa en del oskyldiga frågor, har du tänkt

Celeste Vivienne-Segúr, Ventrue, generation 7

Du ångrar nästan att du gav den här mesige mannen evigt liv. Han klarade knappt av att sköta politiken som dödlig – hur ska han som ett av Kains barn klara det? Nåja, du fick tillstånd att skapa en ny men var tvungen att göra det snabbt. Du är dessutom invecklad i en politisk intrig där du snabbt måste lägga över en del ansvar på andra – vem är då bättre än ens egna avkommor? Du vill se till att få honom anständig så snart som möjligt, utan att berätta alltför mycket för honom – speciellt om vad han blivit. Du får se till att han får äta av kammarjungfrun, det ska nog gå bra – han måste ha mat och han är viktigare än vad hon är.

Eleanore, ung adelsdam

Du måste försöka få den vackre unge mannen att må bättre. Han verkar vara i ett förfärligt tillstånd och du vill helst bara torka av honom, ge honom ett bad och lägga honom i din säng – vem vet vad som kan komma utav det, han står uppenbarligen högt i rang hos grevinnan så han kanske kan bli någon att satsa på i framtiden? Nåja, du ska i alla fall se om du inte kan göra ditt jobb, städa undan och stödja honom lite, effektivt och bra.

SCEN 5c

Pieter Rausch/Pierre Rabelais

Jösses vad det fina folket klär upp sig då. Du har varit ute och slagits med en varulv som ställde till problem. Han var seg, men du plockade honom. Eftersom du var i trakten tänkte du kanske ta dig ett litet bad och se till flickebarnet, lilla Yvette. Ett nyp och en ren säng att sova i är ju inte fel efter lite hårt slit. Hon är SÅ söt när hon är arg. Ju argare hon blir, desto mer vill du le, du tycker bara det är gulligt, som ett litet bi. De andra här är ingenting för dig, de kan man nästan ignorera. Hänvisa till furst Villon i Paris eller be dem kontakta sin Justicar. Du är här för att retas lite med Yvette – både för att hon är söt när hon blir arg, och för att hon är roligare i sängen efteråt när hon fått vara lite förbannad. Men om de går FÖR hårt åt henne så får du säga åt dem att lägga av – eller kanske dra igen, du kan alltid komma tillbaka senare inatt när alla gått hem.

Yvette Bourbon-Montseglienne

Åh, NEJ! Inte Pieter, eller Pierre, eller vad han nu kallar sig. Inte nu!? Din gamla älskare, han som tog dig hit, hur vågar han förstöra din fest!?! Du är skitförbannad på honom, du hatar honom (men varför vill du mest bara börja gråta av lättnad då när du ser hans fasta, trygga, uppenbarelse?) och tänker säga det till honom. Det värsta du vet är att folk skrattar åt dig – vad ska fursten säga? Och lady Marianne, hon som är äldst av alla harpies. Du känner dig mycket, mycket liten, ynklig och värdelös – och kan absolut inte få lov att visa det. Du vill bara försvinna – och ta ut all ilska på Pierre.

Jacques Garsonne, furste av Lyon (Toreador, generation 7)

Det var en trevlig fest, fram tills nu. Vem tror hon att hon är? Dra hit en... sån där TYP till festen? Vad har de egentligen för relation? Har hon en älskare, en skitig landsvägsstrykare till älskare? Du som precis tänkte bjuda in henne till ditt privata haven och se om hon var mottaglig för dina känslor! Det här är vidrigt, det här är motbudande – och hon förtjänar knappt att få vara kvar i staden – åtminstone bör du övertyga Marianne om att Yvette inte ska ha någonting med ansvar att göra. Uttryck ditt missnöje, ditt stora missnöje, och din total besvikelse – du är skitförbannad (och en liten smula missnöjd och svartsjuk) för att hon har en annan

Marianne Proveur

Så fantastiskt opassande att ta hit sin älskare hit! Och dessutom när han varken är av de adliga klanerna eller ens klädd för festen, rent lerig. Det är en skam. Du hr ju satt DITT rykte på spel inför fursten och sagt att Yvette var redo att bli en av stadens harpies. Du måste se till att fursten förstår att allt är hennes fel, och förklara, i din vanliga nedlåtande ton som du använder mot BARN, att hon inte kan förvänta sig att vuxna kainer ska tolerera det här beteendet, att det verkligen inte är såhär man betar sig, det borde hon förstå. Hon ska fördmjukas, offentligt!

SCEN 6

(brev till Phillippe från Sebastian som kommit med på resan)

Käre mästare,

Det är med stor sorg jag meddelar er att jag, liksom de andras tjänare, inte kan följa er på resan. Vi har tvingats stanna kvar, då vi var tvungna att fördröja de vakter som ånyo dök upp om morgonen när skeppet skulle åka. Vi lyckades få ut skeppet utan att det blev stoppat, men det blev knappt, så alla utom jag sattes i häktet. Detta brev skrev jag när de andra greps så att Ni skulle förstå vad som hände. Det är nog ingen fara för våra liv och vi offrar oss med glädje om det värsta skulle ske, vetande att Ni klarar er, käre herre. Jag skall nu bege mig snarast att försöka befria de andra, då jag inte förmår låta era vänners tjänare lida. Jag hoppas ni finner en tanke av hopp att skänka mig och jag önskar Er återigen lycka till på er färd - må den leda er till en rättvisare plats. Om möjligt skall vi följa er kamp för friheten och skratta tillsammans med er igen snart i den Nya Världen.

Eder lojale tjänare in i döden,

Sebastián

SCEN 6

Phillippe Girard Lourdes

Åh, du är så hungrig. Men ingen får äta upp sjömännen, det räcker med att två redan är sjuka! Hur vågar den fega lilla österrikaren påstå att kolonierna är värdelösa och att de inte klarar av något? Och hur vågar han vara så oförsämd mot den vackra Yvette. Han är minsann både smutsig och oduglig själv när det gäller praktiska ting, så han kanske inte ska ta sig sådan ton. Han var ju inte precis i skick att ta hand om ens sig själv och det var en FRANSMAN som räddade honom när han begick maskeradbrott – ska du behöva påpeka det för honom. Och ta reda på vem det är som druckit så mycket att sjömännen blivit sjuka! Det är säkert Pierre den förbannade djävulen, han borde veta sin plats!

Leon Saxonne

Du är så hungrig att du är på väg in i bestens värld – tur att du har viljestyrkan att hålla igen, du är den mest viljestarke man du känner till och ingenting kan ta kontrollen ifrån dig. Men att den där förbannade Ventrueen Phillippe inte kan klara av att bygga ett rejält skepp – de gör BARA skit i det där landet, både i själva Frankrike och i kolonierna.

Yvette Bourbon-Montseglienne

Har han helt förlorat förståndet, den där äcklige, vidrige, outhärdlige österrikaren? Åh, vad du är hungrig.... Och varför skriker Phillippe så – det är väl helt okej att äta lite av sjömännen? Det är säkert Pierre som druckit för mycket, han är en vild, galen.... Han... han... du kan inte möta hans blickar, du vill ställa dig under hans trygghet, men du måste hålla dig nära Phillippe – du retar dig mer och mer på hans outhärdliga självgodhet och hans vidriga sätt. Om han bara kunde lova dig en primogenplats i Charleston! När ni kommer fram ska du slippa ur hans slemmiga grepp en gång för alla. Sätt dem på plats, visa din självständighet.

Pierre Rabelais

Nu har de väl ändå gått för långt? Är de helt utan självkontroll allihop? Kanske är de bortskämda, vana att alltid gå med full mage och inte känna hur besten ropar. Själv är du lugn som en filbunke och tänker nog inte ingripa alldeles för mycket om inte någon går överstyr. Däremot kan det vara ett bra tillfälle att ta reda på varför Leon skickar så många hemliga meddelanden, och till vem. Dessutom vill du ha klara, raka besked från Phillippe vad det är som gäller för att äta av sjömännen – helst vill du inte döda någon, men det kan komma att bli nödvändigt i slutändan.

SCEN 7

Sebastián

Du känner att du mer och mer får ge vika för Frederique angående ledarskapet i den här gruppen och det gillar du inte. Och du har väldigt svårt att erkänna att du sumpat mötet med er kontakt Fouchet, eftersom du inte kände honom personligen – vilket du sa att du gjorde – utom bara genom en gemensam bekant på baren Grishuvudet, och den kontakten fick halsen avskuren igår. Du är irriterad på Maries gnällande också, riktigt irriterad. Ni har en plan att genomföra och den genomför sig inte själv.

Frederique

Det är många planer som måste ordnas. Snart ska ni ha möte med Fouchet och ni har inte skaffat fram kontakterna för att ordna allt. Om bara de andra kunde sluta bjäbba. Du har svårt att tänka och du dricker rejält, det är du tvungen till, för att glömma att din älskade mästare är så långt borta. Han behandlade dig alltid så väl. Du saknar honom, trots allt. Du vill prata med Sebastian och klämma ur honom när ni ska få träffa Fouchet, och var! Du är irriterad på Charles som försöker lägga an på henne – du älskar Marie, det är hela bakgrunden till att du kom i kontakt med de andra, att ni började prata. Hon förstår det nog inte än, du har aldrig visat det....

Marie

Du är så ledsen, och du är så melankolisk, för du klyvs av två känslor – och du kan inte berätta om någon. Du är ledsen över att din mästare försvunnit från dig, och besviken på dig själv både över det du gjort och över att du ens saknar honom, för din andra sorg är minnena av misshandeln, våldet, när han tog dig med våld och pratade tyska med dig, kallade dig Hapsburgs sångfågel och hora om vartannat tills han bara hade en galen glöd. Du hade en gång en dröm, en dröm om att hjälpa människor bli friska. Kan ingen hjälpa dig? Du är ledsen och vill bli tröstad, men har lite svårt att lita på folk. Du tycker mycket om Frederique men Charles ger dig mer uppmärksamhet.

Charles

Stackars liten, vilka smärtor Marie gått igenom. Faktum är att nu när hon inte längre bär svart, som alltid annars, är hon mycket vackrare. Hon har ett fantastiskt ansikte. Du börjar nog bli lite kär – men du vet inte hur du ska visa det. Hon är inte som dina erövringar, det här är en kvinna du faktiskt vill respektera, vill visa kärlek, vill lära känna. Du vill veta vad det är för sorger som bor hos henne – prata med henne. Och du är jävligt irriterad på de andra två som bara pratar och pratar om sin förbannade revolution. Visst, ni är alla inblandade, men ni har egna liv, egna öden att ta hand om.

SCEN 8

Berdierre, belgisk Gangrel och medlem i Chasseurs Sauvage

Du sitter på huk på rotvältan och väntar. Ni ska träffa två ledare för ett lokalt pack, Svart Måne, och ni ska försöka få reda på hur många de är och bestämma ett möte med hela deras pack. De ska tro att ni bara är två, och att ni vill gå med i kampen mot dem. De har ingen aning om att ni är nio totalt, och att ni jobbar för Adana de Sforza, direkt under Camarillas inre cirkel. Ni är Camarillas hemliga vapen, en elitstyrka som infiltrerar Sabbat genom att låtsas vara dem. Men målet här är inte att slåss ikväll, utan att ta reda på mer om dem. Du vill veta från din kollega Gaugin vad som händer med er ledare, Pierre Rabelais. Han är tydligen på väg till Nya Världen, men du vet inte vad han ska göra där.

Gaugin, fransk Gangrel och medlem i Chasseurs Sauvage

Du står nedanför rotvältan och väntar. En packledare och en packpräst för Svart Måne, ett stort sabbatpack, är på väg. Du vill ta reda på hur många de är, vilka andra pack de samarbetar med, och försöka ordna ett möte med hela deras pack så ni kan utrota dem. Din kollega undrar vad som händer med er ledare, Pierre Rabelais – han är på väg till Den Nya Världen för att ta sig till Philadelphia där han ska inleda en kampanj för att motverka det nya hotet från Sabbat där. Du har, som viceledare, fått order om att ni ska följa honom dit om ett år eller så, när ni rensat upp kring Paris. Men först måste ni vinna Svart Månes förtroende. De måste fortsätta tro att det bara är ni två och att ni vill ansluta er till deras pack.

Abelard, packledare för Svart Måne, Lasombra

Du är här för att möta Chasseurs Sauvage (De Vilda Jägarna), resterna av ett pack som tydligen letar efter någon att ansluta sig med. Du ser fram emot deras ankomst och vill gärna ansluta dem till ditt pack, men du är misstänksam av naturen och du vill gärna ha reda på vilka de är, vem som leder dem och hur de kan bidra till kampen. Ditt pack, Svart Måne, består av tretton sabbatvampyrer och ni har kontakt med tre andra pack runt Paris. Ni har blivit avskurna från att kunna agera direkt mot staden, men uppviglar landsbygden så att trupperna måste ta sig dit – det var ditt pack som såg till att soldaterna kunde gripa Kung Ludvig XVI, det skryter du gärna om. Nå, du vill gärna se till att de berättar mer om sig själva, sen är de välkomna in i packet. Du behöver nytt blod, det har varit lite splittring.

Darius, pack präst för Svart Måne, Tzimisce

Du är här med din packledare Abelard för att prata med två nya potentiella medlemmar, rester av ett pack – de vill gå med er. Din packledare vill gärna ha med dem och du förstår varför, men du vill veta att de är renläriga, att de tjänar Sabbat. Du är högeligen misstänksam och vill helst inte ha med dem, och inte berätta nånting om era förehavanden om du kan undvika det.

SCEN 9

Phillippe Girard Lourdes

Det aset! Nån har uppenbarligen förrådit er, det här tar för lång tid och du litar till 100% på din besättning. Dessutom har du bett Leon kolla Pierres blod när han sov innan – och han hade spår av Vaulderie, sabbatritualen som binder sabbats blod till varandra. Han är sabbatmedlem, det aset, den förrädaren!

Leon Saxonne

Du har undersökt förrädarens blod. Han är sabbat. Klara spår av Vaulderie – det är ett tag sedan, men han har druckit av sabbats blod. Du är däremot jävlig förbannad på Phillippe som smörar för den lilla horan till fransyska! Det får vara slut på tjänster nu, detta är det sista. Och horan, hon är... hon är Maria av Hapsburg reinkarnerad. Hon måste lyda dig, hon ska underkasta sig dig! Ingen ska stå mellan dig och henne nu, hon ska få det hon förtjänar. Och sabbatbrujahn håller du dig borta från, få honom att döda Phillippe så är din skuld över. Men det är något som inte stämmer – ni borde ha varit framme för länge sedan enligt dina astronomiska beräkningar.

Yvette Bourbon-Montseglienne

Du tänker inte ta den här skiten längre! Alla har alltid hackat på dig, du tänker inte finna dig i det här. Först ska du kräva av den jävla svikaren Phillippe att han talar om för dig EXAKT vad det är han har för position i Charleston och vad han egentligen kan lova dig. Du börjar tro att allt bara är en bluff! Och sen ska det jävla svinet till Österrikare ge FAN i att trakasserad dig! Han är inte värd nånting alls, undermänniska! Och sen ska du kräva av Pierre att han erkänner att han älskar dig, för det gör han och det VET du! Han är bara för feg för att erkänna det!!!

Pierre Rabelais

Att den jävla inkompetenta idioten Phillippe vågar anklaga dig?! Du har sett din Sire slitas i bitar av Sabbat och HANS Sire blev avrättad av din egen hand – vill han ha samma behandling. Du såg honom bli till – du kan släcka hans liv lika lätt. Och du har inte tid med den lilla fjantan till Yvette – hon fick en plats i Lyon för att du fjäskade för henne. Hon är bara en fjantig leksak, du har inte tid med henne. Hon är bara en liten zigenardotter utan vare sig börd eller ära. Du börjar bli förbannad – riktigt arg. Du är inte sabbat – du har däremot druckit sabbats blod många gånger, strax innan de dog.

SCEN 10

Sebastián

Du är så tacksam mot Frederique för att han öppnade dina ögon. Du var en del av slaveriet, förödmjukelsen mot folket, mot alla ghouls i världen. Han fick dig att se och dina kontakter med Nosferatu, de enda som inte nyttjar de sina som slavar på det sättet, så kunde ni lägga upp planerna. Du lät Nosferatu skicka sina råttor till Vita Örnen att bevaka, låta kaptenen dricka deras blod så att din herre inte skulle påverka dem. Du såg till att föreslå din herre diskret att använda sig av båtarna för att fly till nya världen – och du har på Råttfångarens inrådan skickat dem till sitt öde – det enda öde han förtjänar, Phillippe den Vedervärdige. Han ska dömas – av folket. Du är nöjd med ditt värv, det har varit farligt och svårt, men tack vare dina vänner är ni nu lika fria som det franska folket. Ni har också kastat oket från era herrar. Leve revolutionen.

Frederique

Äntligen är det över. Dina band är brutna och din mästares öde är hans eget igen. Han var en god herre, men han var likafullt din herre, som med tvång band dig till sig. Du hade följt honom av lojalitet, men han valde den hårda vägen och nu är det hans straff. Du såg allt lidande som han kämpade mot men du såg längre än honom, att han var en del av problemet. När Sebastián berättade om sina kontakter och om hur de kunde hjälpa till så förstod du, man måste bryta makten nerifrån och upp, inte uppifrån och ner. Du är så glad att det är över nu, att du kan börja andas och se framåt. Precis som din mästare slogs för den högre rättvisan på sitt sätt, för sitt folk, gör du samma sak för ditt. Du och Sebastián lade planerna tillsammans – han stod för de flesta taktiska besluten – och sedan lät ni Marie, som du älskar, och Charles följa med, de förtjänade ett bättre öde. Till och med Charles, fastän han kan vara jobbig. Men utan Charles kunde ni inte charmat vakten så att ni kunde döda Cartierre, för att sedan lägga skulden på Phillippe så att han inte hade en chans även om han hade stannat.

Marie

Tårarna är över. Du har slutat sörja nu och banden är inte svåra att bryta. Det känns precis som om det blod han gav dig har torkat och att det spricker – och under dem finns ytan, den starka, glada, ambitiösa Marie som ville hjälpa Frankrike till en bättre vår, till ett bättre liv. Du är så lycklig och tacksam, du vill mest bara krama om denna vidrige men underbara figur som hjälpt er – och Frederique och Sebastián som hjälpt dig bli fri från den här sjukdomen. Nu kan du ägna dig åt att hjälpa andra.

Charles

Det är oerhört – men du förstår äntligen. Du har hela tiden undrat vad det är det handlar om, varför du gått med på det här, varför du lämnat den vackra Yvette, är det för fulheten här? Men nu förstår du – det handlar inte om skönheten, ytan – det handlar om rätten att välja. Hon tog den ifrån dig, Yvette tog din manlighet ifrån dig, gjorde dig till sin slav, sin leksak, och Sebastián och Frederique öppnade dina ögon. Du vill veta allt om hur det här gick till.

SCEN 11

Det finns inga handouts – de får själva fundera ut vad de ska göra, eller hur de kan dö snyggt.